

FRANK LIBERTAS

VALERIE

Inhoudsopgave

1. DE ZONDAGSCHOOLMEESTER	3
2. DE VLINDER	26
3. RIO DE JANEIRO CARNIVAL 2022	34
4. DILEMMA'S	36
5. SPARTAANSE OPVOEDING	41
6. TELOORGANG CULTUUR	51
7. TELOORGANG OPENBAAR BESTUUR	56
8. TELOORGANG ONDERWIJS	61
9. TELOORGANG WONINGMARKT	63
10. TELOORGANG ARBEIDSMARKT	67
11. TELOORGANG JOURNALISTIEK	69
12. TELOORGANG GEZONDHEIDZORG	72
13. TELOORGANG MAN-VROUWRELATIE	76
14. TELOORGANG RECHTSPRAAK	81
15. TELOORGANG CULTUUR	84
16. TELOORGANG FLORA EN FAUNA	86
17. GEOPOLITIEKE HERORIENTATIE EN DE VAL VAN THUCYDIDES	88
18. FREQUENTIES EN INSPIRATIE	90
19. HET ENIGE WAT WIJ WETEN, GELOVEN, ATHEISME EN ZEKER WETEN	93
20. MA'AT HOUDEN EN HOE HET WEZENLIJK ANDERS KAN	96
21. WORD WAT JE AL BENT NIETZSCHE	100
22. WAPPIES EN FLAPPIES	104
23. ZINGEVING	105
24. DE OCTOPUS IN KIEV	106

1. DE ZONDAGSCHOOLMEESTER

Mijn oudste zus Ada was a lookalike van Elisabeth Taylor, een knock-out Brunette met een sterke, maar niet al te fraaie persoonlijkheid. Er is geen twijfel over mogelijk dat alle jonge maar ook oudere mannen aan haar voeten lagen, maar ze koos voor een gnoom waarbij de klokkenluider van de Notre Dame, een hunk was. Naast zondagschoolmeester was hij in het dagelijks leven een autoverkoper, een vertegenwoordiger van Peugeot, althans dat beweerde hij.

Mijn ome Jan, die in de jaren 60 als gastarbeider naar Duitsland was geëmigreerd was weer eens bij ons op bezoek. Hij en zijn vrouw Ali onderhielden via mijn ouders de enige sentimenten die zij nog hadden voor ons land en 1 keer per jaar kwamen zij in deze behoefte bij ons thuis voorzien. We woonden in het prachtig groene Zuidwijk in Rotterdam en ik heb daar de best denkbare jeugd gehad, die men zich maar kan wensen. Ik speelde vanaf mijn 4e tot mijn 18e altijd buiten in weer en wind en voetbalde dagelijks zo intens, met jongens die later het 1e van Feijenoord en Nederlands Elftal tot 20 jaar behaalden.

Op een dag was die Arie zijn koffertje bij ons vergeten en mijn vader en oom, die wel in waren voor een geintje, konden hun ogen maar niet van dat koffertje afhouden. De verleiding werd te groot en zij uiteindelijk openden zij het. Tot hun verbazing zat er geen Bijbel in, zoals redelijkerwijze verwacht mocht maar allerlei voor die tijd indrukwekkende seks-speeltjes met enorme dildo's waar elke frigide en verzuurde Christenvrouw ongetwijfeld dagelijks aan haar trekken mee zou zijn gekomen.

Ari bleek een van de eerste pornobazen in ontwikkeling van ons land te zijn, die binnen enkele jaren daarna moeiteloos jaarlijks miljoenen binnen-harkte met zijn doortrapte vadsige kop. Waarom mijn zus voor hem had gekozen snapte ik destijds al niet op 7-jarige leeftijd, maar ook later heb ik het nooit echt kunnen bevatten. Maar vrouwen zijn ondoorgrondelijk. Omdat ik 4 oudere zussen en tig relaties heb gehad pretendeer ik er iets meer van af te weten dat de gemiddelde man.

Veel extreem mooie vrouwen hebben daar ook een houtje van en voelen zich tot het kwaad of de foute vriend aangetrokken als een magneet. JR uit de soapserie Dallas was niet voor niets erg geliefd bij de dames, die met een natte panty dagelijks aan de buis gekluisterd waren wat JR nu weer zou gaan uitspoken wat bij wet en door God verboden was. Vooral zijn machinaties gingen erin als een borrel in een ouderling. Macht en poen lijken veel vrouwen te hypnotiseren.

Het was een miscalculatie van mijn oudste zus, want hij was net zo gierig als hij afzichtelijk was. Mijn zus kreeg elke week standaard een karig weekbudget toebedeeld van hem en ze was decennialang doodongelukkig en het was dan ook niet vreemd dat ze niet erg oud werd. Veel beter dan foute Ari was ze ook weer niet echt, ook zij was een extreme egoïst. Ik herinner me nog als klein kind dat zij wekelijks talloze bossen bloemen bij ons om de hoek ging kopen en altijd met net zo veel bossen bij mijn ouders weer vertrok naar Lage Zwaluwe waar ze woonde, zonder er ook maar 1 bosje Chrysanten achter te laten voor mijn moeder.

Het leek mij meer dan egoïsme, sadisme dekte de lading denk ik beter. Je kan als ouders nog zo goed voor je kind zorgen en heel veel van hun opvoeding verwachten, maar de realiteit is dat het goede of het verrotte karakter vrijwel bij de geboorte (latent) aanwezig en onveranderbaar is, ongeacht wat menig psycholoog, psychiater of andere gedragswetenschapper met klem zal beweren dan wel ontkennen.

Mensen voelen zich net als planten aangetrokken tot het licht of de duisternis en groeien naar dat licht of `keren zich, zoals Joran van der Sloot, daarvan af en geen moedertje lief die daar wat tegen kunnen doen. Het is helaas de harde realiteit en je kan het alleen maar verergeren door kinderen te verwennen en in de watten te leggen. Dan worden het vaak ware monsters.

Vrienden en kennissen kan jezelf uitzoeken, familie helaas niet. Mijn moeder was een soort vrouwelijke Nelson Mandela, een zeer sterke vrouw met een uitstekend gezond verstand en sterk ontwikkeld rechtsgevoel, een harde werker die naast de zorg voor 5 kinderen werkte in het Zuiderziekenhuis op Rotterdam-Zuid. School had ze nauwelijks genoten, maar en ik overdrijf niet, ze had de intellectuele capaciteiten van een Herman Wijffels, waarmee maar weer een sis aangetoond dat het belang van gezond verstand in onze maatschappij schromelijk onderschat wordt.

Haar analyses en logische argumentatie waren doorgaans feilloos, origineel, realistisch en praktisch uitvoerbaar, terwijl ik het laatste anderhalf jaar hooggeleerde heren en dame, ook buiten de medische wetenschap (tijdens de Coronacrisis) zonder enige gêne, de grootst mogelijke onzin heb horen uitkramen. In die tijd was het fulltime werken en een gezin met 5 kinderen managen een unicum en mijn moeder, met wie ik een uitstekende (spirituele) band had, vertelde mij meer dan eens dat de buurtbewoners - als zij 's-ochtends vroeg of laat bij de bushalte stond- naar haar keken alsof zij een tomeier was en dat stak haar zeer.

Mijn moeder had tot haar dood in mei 2021 niets met losgeslagen feministen. Zij was het met mij eens dat er tussen mannen en vrouwen een fragiel en wankel evenwicht bestaat en dat slimme vrouwen doorhebben dat een man vaak de baas wil spelen, maar dat vrouwen doorgaans veel slimmer (moeten)zijn en hun informele macht en subtiele stuurknoppen effectief aanwenden om hun zin te krijgen en mannen tegelijkertijd in de waan te laten dat zij de kapitein op het schip zijn. Verstoor je dat evenwicht met te radicaal feminisme of schadelijke hormonen dan floreert de samenleving in zijn totaliteit niet meer.

Alle ontelbare diersoorten op aarde, vanaf het begin van leven tot heden, bestonden voor 99,9999% uit heteroseksuele mannetjes of vrouwtjes, sorry D'66, dat is een feit. Mijn moeder kotste op dat modieuze tarnsgendergedoe en vond deze mensen, met uitzondering van de echte genetische miskleunen, ziek in hun hoofd en herinnerde zich nog dat in haar jeugd dat soort mensen met een blauwe wagen linea recta naar het Delta werden afgevoerd. Vrouwen vormden en vormen de belangrijkste pilaar voor elke florerende samenleving overal ter wereld en dat was in het klassieke Sparta 2.800 jaar geleden als zo en dat is ook nu nog steeds zo voor wie iets dieper naar deze materie kijkt.

Het zijn alleen die kinky, perverse en decadente domoren van D'66, vaak zelf genetische misfits, die dit niet willen inzien. Ik heb helemaal niets tegen homo's, integendeel ik heb heel veel prima literatuur, kunst en het grootste deel van mijn kleding aan hen te danken en sommige kunnen ook nog mooi zingen en acteren en wie kan er wat tegen geaardheid hebben, ik niet dus. Elke vorm van geweld, fysiek of verbaal tegen homo's vind ik schandalig en uiterst verwerpelijk.

Valse nichten apprecieer ik wat minder ok en biseksuele vrouwen vind ik erg kinky en ga er het liefst tussen liggen wat ik ook regelmatig deed in Kiev. Maar problematische, de samenleving verstorende aandachttrekkers en militante homo's die op een Amsterdamse gondel hun opgezwollen pik en uitgewoonde kont willen demonsteren krijg ik peristaltische bewegingen van mijn maag-darmkanaal van.

Ook dat voortdurend afgeven op Poetin door die groep walg ik van want zowel in Kiev als Moskou wemelt het van de homobars en doet men hen daar over het algemeen geen enkel kwaad en dat heb ik met eigen ogen gezien toen mij lover en Russische zangeres Ruslana mij met haar lesbische vriendin meenam naar de Andy's bar in het hart van het centrum. Wat heb ik genoten met haar en wat had ze een humor, dochter van een Oost-Duitse olympische topatleet en een beeldschone moeder uit Moskou, die een stuk jonger was dan ik toen.

Wat maakt het ook allemaal uit, ook mijn Servische ex-schoonmoeder was maar 6 jaar ouder dan ik. We leggen vooral onszelf allemaal beperkingen op en in verhaal 2 hierna zal ik hier dieper op ingaan geïnspireerd door het korte verhaal de Vlinder van de 19e -eeuwse Franse schrijver Guy de Maupassant. Lana zoals haar vrienden Ruslana haar noemden stootte me in die bar aan en zei, je hebt sjans en wees onopvallend een reus van een blonde traverstiet, die zijn lengte kracht bijzette door ook nog eens enorme palen van naaldhakken te dragen.

Ruslana, die op het conservatorium in Zytomyr in het laatste jaar zat en kunst en cultuur studeerde, hield ervan om in de nacht in ons appartement in het hart van Kiev te zingen, ik vond het allemaal best, maar kennelijk hield niet iedereen ervan, want er werd midden in de nacht aan de deur geklopt. Lana deed open en kwam daarna mij om 300 grivna vragen, het equivalent van pakweg € 10. Ik wist niet waar het over ging gaf haar het geld en de kous was over.

Het waren 2 agenten geweest die gealarmeerd waren door de burens en die hadden daarbij fijntjes tussen de regels opgemerkt dat in dat plaats delict zich een mysterieuze buitenlander ophield, hetgeen ongetwijfeld een prijsopdrijvend effect moeten hebben gesorteerd. Politieagenten verdienen daar destijds pakweg 250 dollar per maand en daar moesten ze in deze peperdure stad alles van betalen, inclusief hun relatief dure woning en hun gezin. Vindt u het dan gek dat corruptie welig tiert? Ik heb er geen moment aan getwijfeld dat deze agenten van mijn geld genoten hebben van een lekkere kop koffie en misschien hebben ze er zelfs zo'n lekker Kievse cakeje van kunnen bestellen, wie weet.

Men gaat in dat soort landen echter een grens over als men opzettelijk provoceert en tart en als getracht wordt deviant gedrag tot norm te verheffen. D'66ers kunnen het zich wellicht niet voorstellen, maar hun eigen bestaan is gebaseerd op een mannetje en een vrouwtje die vaak in een vlaag van verstandverbijstering en/of dronkenschap een kindje maakten.

Vrouwelijke en mannelijke energie zijn vergelijkbaar met de Chinese Ying en Yang. Ga je dat ernstig verstoren, zoals nu in ons land gebeurt en wil je bewust wereldwijd de magneet zijn voor dit soort populaties, dan is dat de bijl aan de wortel van elke samenleving. Wat is er eigenlijk mis met een heteroseksuele man en vrouw? Is neuken tussen die 2 niet de ultieme vorm van inclusie?

Feminisme stond in de jaren 70 toen mijn moeder fulltime werkte in het ziekenhuis in de kinderschoenen en er was in het algemeen een veel betere balans tussen mannen en vrouwen en tussen werk en privé met positieve neveneffecten op de ontwikkeling van kinderen, die nu veelal aan hun lot worden overgelaten en dan vinden we het nog gek ook als er zoveel jonge kinderen en jongvolwassenen zich van het leven beroven.

Ik vind dat wel heel goed verklaarbaar. Mijn vader was een intelligente lapzwans, die tot de eerste beroepsuitkeringstrekkingen van ons land kan worden gerekend, maar er waren ook verzachtende omstandigheden want hij moest al op 14-jarige leeftijd verplicht gaan werken, er was geen geld voor (door)leren en hij had een takkenwif van een moeder, die mijn opa liet creperen tijdens de hongerwinter en boze tongen beweerden dat zij had aangepapt met ene dokter Swartbol waarvan ze 2 kinderen, had gekregen, mijn vader en zijn halfbroer Jan.

Mijn vader had pikzwart haar met een blauwe gloed en het moet gezegd worden hij leek in niets op een Hollandse kaaskop, maar meer op een rabbi. Ook mijn zussen en ik werden eerder als Italiaans dan Nederlands gezien door anderen. Mijn oma heette Maria Clément en was een nazaat van de gevluchte Hugenoten, die massaal naar ons land gingen vanwege vervolgingen.

Ik hoop niet dat ze familie was van Jacques Clément, de monnik en huurmoordenaar, die in 1589 koning Hendrik III vermoordde. Nou kwaadaardig en sadistisch was ze zeker, want ze stal van haar jonge kinderen en liet ze volledig aan hun lot over en liet ze dagelijks zonder eten naar hun werk gaan. Vreselijk mens. Ik heb er maar een paar keer gezien, maar toen was ze al dementerend en ik herinner mijn dat ze een bril zonder glazen ophad en meende veel beter te kunnen zien.

Aan haar muur hingen allerlei schilderijen met portretten van familieleden, vaak met lange snorren en ze leken overduidelijk op Fransen. Op de middelbare school was ik best erg goed in Franse taal, maar we moesten verplicht kiezen en heb Frans toen laten vallen. Daarna ben ik nog een aantal keer naar de Franse Riviera geweest, maar daar hield mijn Franse betrokkenheid dan ook wel op. Ik werd weer met Franse cultuur geconfronteerd toen ik met mijn Ruslana, die zich een ware culinaire tijger toonde, in het restaurant Richelieu in het hart van Kiev braste.

Lana hield zo van culinaire hoogstandjes en het zich laven aan wijn en al in de vroege morgen aan de sterke drank, dat zij na pakweg 4 maanden, toen we naar het dolfinarium in Odessa gingen, samen met haar lesbische vriendin Alina en zij op de foto gingen met een zwangere dolfin, ik nauwelijks verschil tussen de uitgedijde Lana en die dolfin. Dat was op zekere hoogte ook mijn schuld want ik had het nooit zo ver mogen laten komen en eerder moeten ingrijpen.

Toen zij en haar vriendin in Odessa bleven misdragen en het appartement onder water zette en in strijd met de huisregels bleven roken, heb ik ze noodgedwongen op straat gezet zoals Wilma van de Flintstones dat deed met een dinosaurus. Ik was daar bepaald niet trots op of blij mee, want ik had een wereldtijd gehad en zal haar nooit meer vergeten en jaren daarna kwamen we weer on speaking terms.

Dit abrupte ongeplande afscheid gooide mijn reisplannen naar de Krim ook aardig in duigen want we zouden met zijn drieën naar Jalta gaan. Ik wist dat mijn Yulia daar in de zomers bij een bank werkte en stuurde haar een appje en ze was dolblij dat ik haar kant op kwam. We hebben nog samen een aangename tijd doorgebracht, maar de intense gevoelens die ik voor Lana had gehad waren bij haar nagenoeg afwezig, ondanks het feit dat elke vent in ons land een moord voor Yulia zou plegen. Aantrekkingskracht is een waar mysterie, het is er of niet.

Ik denk dat mijn vader een goede journalist had kunnen zijn geworden want analytisch zag hij de dingen erg goed en scherp. Ik herinner mij nog van hem tal van controversiële uitspraken, die door mijn docenten geschiedenis op de middelbare school met klem en categorisch werden ontkend, maar die later stuk voor stuk waar bleken te zijn. Zo meldde hij mij tussen neus en lippen door dat de legerauto's van de Nazi's op Amerikaanse banden reden en dat zij in de fase vóór de oorlog volledig werden gefaciliteerd en gefinancierd door Amerikaanse en Britse sympathisanten c.q. oligarchen en dat bleek juist.

Ook meldde hij mij dat blanke en zwarte Amerikaanse soldaten tijdens de oorlog onderling nogal eens met elkaar op de vuist gingen en dat prins Bernard volstrekt niet deugde in de oorlog. Ook zei hij dat Sir. Winston Churchill vlak na de oorlog samen met de verslagen Nazi's de wapens wilde opnemen tegen de Sovjets, maar dat het volk, zowel in Engeland als in de VS en Duitsland volledig oorlogsmoe was. Hij meldde mij en passant tientallen van dit soort obscure zaken.

Nog steeds weet ik niet hoe hij in die tijd dat soort zaken al wist al had hij mij ooit gezegd dat hij "met de helm was geboren", waarmee bedoeld werd dat hij met het vruchtvlies over zijn hoofd ter aarde kwam, in die tijd een bijgelovig voorteken dat op helderziende gaven zou kunnen duiden. Ik had geen hekel aan mijn vader, integendeel en het gebod eert uw vader en moeder was bij mij van nature al aanwezig want wie zijn neus schendt, schendt zijn aangezicht en jaren vóór zijn vroege door, op zijn 65e hadden we zelfs een prima band, die steeds sterker werd. Hij was mijn tegenbeeld in vrijwel alles,

Bang voor risico's, niet echt energiek, erg behoudend, bedachtzaam, besluiten-loos en alles lang tegen elkaar afwegend. Hij was dus een weegschaal en een weegschaal en schorpion is vaak een bron van frictie, misverstanden en conflict en gaan zelden goed samen. Verklaar mij maar voor geld, maar als ik 15 minuten met iemand praat weet ik vrijwel zeker welk sterrenbeeld iemand heeft. Als dat allemaal onzin is, kan iemand mij dan dit verklaren. Mijn moeder was ook schorpioen en de relatie was dus op zijn zachtst gezegd enigszins problematisch.

Mijn vader had zo nu en dan wel veel humor en ging bijvoorbeeld op feestdagen, zoals Sinterklaas, waar iedereen bij was, een hoer bellen op er voor hem en Zwarte Piet nog een plekje was en als die prostitué bevestigend antwoordde, vroeg mijn vader onverstoortbaar of ze wel beseftte wat Zwarte Piet in zijn zak had. Ook liet een andere zwager van mij nietsvermoedende naar diergaarde Blijdorp bellen om te vragen naar de heer de Leeuw die deze zwager zogenaamd had gebeld voor een klusje.

De humor van mijn vader kan het beste worden vergeleken met het satirische programma Er Komt een Man bij de Dokter. Ari had geen humor, maar wel poen. Als ik naar zijn uitgestreken tronie aan de eettafel keek kon ik mij soms niet inhouden en in een mislukte poging mijn vader te overtreffen in satire, noemde ik Arie dan een brilslang met een hoedje, die op zijn beurt onverstoortbaar bleef. I

K kan mij niet herinneren dat ik veel aan mijn zus Ada heb gehad. Er leek ijswater door haar aderen te lopen en toen ik op 19-jarige leeftijd rechten en economie ging studeren aan de Erasmus Universiteit, hetgeen door iedereen als een Godswonder werd gezien omdat ik enkele jaren daarvoor nog een ongedisciplineerde, matige MAVO-scholier was geweest, gaf zij en haar gierige gnoom geen cent om mij en mijn beeldschone "tweelingzus" van Sade, met wie ik 5,5 jaar samenwoonde, een beetje te ondersteunen.

Als armoede de voordeur binnenkomt gaat de liefde er via de achterdeur uit. Wij hielden het samen vijf en half jaar vol en het was een absolute toptijd met geweldige muziek en een positieve atmosfeer. Mensen lachten nog op straat en waren authentiek, recht door zee en doorgaans goudeerlijk. De 3,5 jaar jongere Marian was niet alleen beeldschon, maar lustte er ook pap van en was een stier en dat past goed bij een schorpioen als ik. We hadden het samen enorm gezellig.

Het was de tijd van de illegale tv-programma's waar we tot diep in de nacht naar keken. Onze band was zonder meer uitstekend en hecht en toch kwam na pakweg 5 jaar volledig de klad erin, zoals het zo vaak bij verliefde stellen gaat. Intellectueel zaten we zeker niet op 1 niveau. Ik deed op de universiteit met succes meerder studies, voor Marian was MAVO-3 al een te zware opgave en ik besloot haar te helpen en dat bleek achteraf een fatale fout van mij te zijn geweest.

Door mijn "coaching en bijscholing" vloog ze omhoog nadat ze daarvoor 2 keer was blijven zitten. Ze ging nu wel over, promoveerde na MAVO-4, haalde deze ook met vlag en wimpel en ging zelfs naar de HAVO, waarin zij pas op de valreep tijdens het eindexamen in HAVO-5 het net niet haalde omdat ze stronteiwijs was en enkele vakken had gekozen die voor haar te hoog waren gegrepen, zoals economie.

Ik probeerde nog aan damagecontrol te doen, maar het was al te laat en we waren zonder dat we het zelf doorhadden gehad volledig uit elkaar gegroeid. Op het slechts denkbare moment was ze op haar werk bevriend geraakt met zo'n ordinair blond wijf, die haar geest vergiftigde en haar ongetwijfeld heeft ingefluisterd dat er ook nog andere mannen rondliepen met een dikkere portemonnee dan een student zoals ik. Maar Marian was heel loyaal en trouw en hield domweg heel veel van mij. De breuk tussen ons leuk veel op die tussen Erik en Olga in de film Turks Fruit.

Het moet voor haar dan ook een enorme schok zijn geweest dat ik radicaal met haar kapte, hetgeen ik in mijn latere leven wel vaker deed als de maat vol was en waarop ik niet bepaald trots ben, maar dat is de aard van het beestje. Bij mij is het alles of niets en ik kan domweg geen genoeg nemen met een halfbakken compromis en een suboptimale relatie. Hoewel het mijn besluit was met haar te breken was de emotionele impact ook op mij fenomenaal.

Als ik haar ergens in de stad tegenkwam zakte ik volledig door de grond en het voelde alsof mijn beide armen en benen waren geamputeerd. Ook als ik alleen boodschappen ging doen in onze supermarkt in Rotterdam-Zuidwijk voelde ik mij ontheemd. Maar ik besepte dat ik door deze extreem zure appel moest heen bijten. Pakweg een half jaar heb ik onbeschrijflijke geestelijke pijn geleden door dit verlies, want fysiek waren we het perfecte paar en ze had een fantastisch goed karakter, hetgeen ik mijn latere leven nog maar zelden tegenkwam bij de extreem mooie vrouwen waarmee ik samenwoonde of getrouwd was.

Je ziet het God straft direct en Karma bestaat, maar zoals bij zoveel stellen waren we onbedoeld op een kruispunt en breukvlak beland en lagen haar en mijn toekomst ook objectief gezien mijlenver uit elkaar, hetgeen onoverbrugbaar was in retrospectief gezien. Onlangs las ik dat ze personal fitnessstrainer was geworden in Los Angeles en ik wens haar alleen het allerbeste toe.

De band tussen mijn familie en zwager Arie en zus Ada was en bleef dramatisch slecht en volstrekt gevoelloos. Mijn zus ging zonder al te veel tegenstribbelen mee op zijn criminele pad en ik herinner mij nog een scene waarin mijn zus uit London kwam en stapels gesmokkelde Britse ponden uit haar hoge witte laarzen tevoorschijn toverde bij ons thuis. Als ik haar en die vent minachtend hoorde praten over andere respectabele mensen werd mijn afkeer voor die 2 alsmaar groter en ik meed ze bewust.

Eigenlijk had ik geen enkele band met hen en dat wilde ik graag zo houden, ook al hadden zij 2 dochters, leuke en lieve kinderen, waar ik wel heel goed mee kon opschieten. Feitelijk speelden Arie en Ada geen enkele rol in mijn leven. Mijn ouders hadden het er wel zichtbaar moeilijk mee, want zij was hun 1e kind en ooit hun oogappel geweest. Ik was Ada volledig vergeten toen een ex-collega mij vroeg eens mee te gaan naar een medium die Rini heette.

Hoewel ik altijd heel nuchter in het leven had gestaan en sta en ik destijds 45 jaar oud was en geen enkele paranormale ervaringen had gehad, maakte deze vrouw op mij een diepe indruk. Ten eerste vroeg ze maar een habbekrats voor haar intensive, vaak uren-durende "consults". Ze gebruikte dan Tarotkaarten en ik luisterde aandachtig hoe zij de toekomst van Peter, die oud-collega voorspelde. Wacht even toekomst voorspellen, dat kan toch niet, nee als wetenschapper klonk dat voor mij als onzin in de oren, maar met de beste wil van de empirische objectieve wereld kon en kan ik niet ontkennen dat Rini met een welhaast beangstigende precisie ook mijn toekomst voorspelde.

Vrijwel meteen na de start van een seance met mij zakte haar gezicht zichtbaar af en verried somberheid. Mijn zus was ernstig ziek. Nou ik kon dat destijds wel plaatsen dacht ik want mijn jongste zus was en is op afstand de grootste hypochonder van ons land.

De hele dag zijn zij en haar door ziekten geobsedeerde echtgenoot, bezig met de meest vage en minst voorkomende ziekten, die zij na raadpleging van een medisch programma of medisch artikel terstond dan ook zelf onder hun leden menen te hebben. Mijn zwager kijkt dan bezorgd in het oogwit van mijn zus, ontwaart daarin een lichte gele sluier in wording, maakt terstond een spoedafpraak met de huisarts en een vervolgspraak met een of andere medisch specialist, waarbij het voor de huisarts bepaald geen sinecure is om het juiste vakgebied te benoemen, was eerder regel dan uitzondering.

Ik weet dat het ongeloofwaardig klinkt, maar gedurende de laatste pakweg 40 jaar bezochten zij gemiddeld 3 x per week hun opeenvolgende knettergek van hen wordende huisartsen en medisch specialisten werden "maar" 2 keer per maand bezocht, hetgeen - en dat hoef ik denk ik niet nader uit te stippelen - de maatschappij ettelijke miljoenen heeft gekost. Omdat in onze zorgsector het adagium geldt van u vraagt en wij draaien en vrijwel geen enkele arts of medisch specialist kennelijk een (financiële)prikkel heeft om een rem te zetten op dit Madame Maladegedrag, zoals zo mooi en treffend beschreven is door de Franse schrijver Racine, kan dit soort buitengewoon schadelijke en ergerlijke gedrag onbeperkt doorgang vinden.

Rini had gelijk, alleen was het niet mijn jongste, maar mijn oudste zus, die fysiek van gewapend betond was en nooit ziek, zeker niet van enige betekenis was en als ze al sporadisch een keer wel goed ziek was zij zich er moeiteloos en zonder al te veel klagen erdoorheen. Zij bleek een hersentumor te hebben en overleed niet lang na mijn bezoek aan Rini in Vlaardingen.

Omdat mijn moeder en ik de banden al jarenlang daarvoor volledig verbroken hadden, viel voor ons, maar ook voor mijn oudste zus, de rouwkaart totaal onverwachts op de deurmat. Rini beschreef en voorspelde relevante zaken voor mij die buitengewoon verrassend en zeker geen vage algemeenheden bevatten. Zij sloeg bij legio zaken de spijker griezelig exact op de kop en ik geef hiervan slechts 1 voorbeeld, dat naadloos aansluit bij de methodiek van het Orakel van Delphi.

Criticasters van helderziendheid en toekomst voorspellen voeren aan dat het genoemde orakel en mensen zoals Nostradamus slechts in algemene vage bewoordingen voorspellingen deden en dat je -als je maar lang genoeg wacht en creatief interpreteert- deze voorspellingen altijd zullen uitkomen en op zijn best toeval dan wel het resultaat zijn gemanipuleerde interpretaties. Dit is echter volstrekt onjuist, onrechtvaardig en veel te kort door de bocht.

Nostradamus was een begenadigd arts en wetenschapper en had helemaal geen motief om zijn profetieën te vermarkten. Hij beschikte via zijn vader over zeer oude esoterische boeken, waaronder ook de Kabbala. Hij gebruikte een driepoot en was wellicht ook onder invloed van verdovende middelen of hallucinerende stoffen of gassen, net als de Pythia van het orakel van Delphi dat waren. Alexander de Grote, de pupil van Aristoteles, was kennelijk niet echt onder de indruk voor diens pleidooi van louter empirische wetenschap, want voorafgaand aan zijn veldtocht naar Perzië raadpleegde het Orakel van Amon in Egypte die exact, zij het in mystieke taal zijn opkomst en neergang voorspelde.

Ook andere vooral via de Bijbel en de Koran bekend geworden profeten sloegen vaak de spijker op zijn kop en ik heb daar ook een plausibel verklaring voor, ook al klinkt deze wellicht vergezocht. Als je zuiver op de graad bent en een zeker spiritueel en moreel ontwikkelingsniveau hebt bereikt, stemt je brein, waarover we nog verdomd weinig echt met zekerheid weten, af op de juiste frequenties.

Dat soort mensen gebruikt niet 15% van de hersencapaciteit zoals de gemiddelde mens dat doet, maar zeg 25% en de deuren naar de toekomst worden voor hen ontsloten, vergelijkbaar met de film Lucy. Ook wereldberoemde uitvinders, schrijvers, wetenschappers, kunstenaars en filosofen hadden evident deze capaciteiten en talent. Men deed een baanbrekende uitvinding voor een heel ander doel dan waar men eerst mee bezig was, schreef een briljant boek als "intermediair", maakte het meest artistieke kunstvoorwerp of schilderij, vond de complexe relativiteitsleer uit, bedacht de metafoor van de donkere grot van Plato die briljant is en ga zo maar door.

De bron was inspiratie en het brein van het genie de "ontvanger", net zoals bij radio en tv. Kennelijk wordt uit een universeel width webinformatie verzonden en liggen realiteit, tijd, verleden en toekomst min of meer vast, anders kan je deze niet voorspellen. Heb je ooit weleens het gevoel gehad dat hoe goed je ook je beste deed kansen niet konden worden benut en deuren gesloten bleven of als je er niets voor deed alle deuren voor je werden geopend en alles je meezat? Dat begrijp je misschien wat ik bedoel.

Als ik gelijk heb en ik ben zeker niet de enige die dat beweert en vele filosofen gingen mij voor, dan is dat voor ons Westerlingen een buitengewoon schokkende constatering en gewaarwording die we tegen elke prijs en te vuur en te zwaard zullen bestrijden tot de dood erop volgt, want het zet ook de idee van de vrije wil op de tocht. Op basis van mijn levenservaringen en na het lezen van vele duizenden werken van de grootsten der aarde kan ik er met de beste wil van de wereld niets anders van maken.

Omdat de consequenties voor ons hele bestaan, voor ons mens- en wereldbeeld, voor de wetenschap en het strafrecht fenomenaal zijn, ontkennen we dit omdat we het geestelijk niet aankunnen en de consequentie ons doen duizelen en we het liever ontkennen. Maar Rini had wel degelijk gelijk op tal van punten die wetenschappelijk volstrekt onverklaarbaar zijn.

Zo meldde ze mij dat ik snel van baan zou gaan veranderen. Dat was een absurde stelling op dat moment, zo dacht ik, want ik had de beste, goedbetaalde luizenbaan van Nederland. Ik was namelijk "deputy Citymanager" van Rotterdam, zoals dat in het Engels zo mooi heet. De Nederlandse naam adjunct gemeentesecretaris heeft doorgaans een negatieve connotatie en wordt veelal geassocieerd met een veredelde pennenlikker en de term verraadt bij leken ook enige associatie met die van loopjongen voor de gemeentesecretaris.

Volgens Rini ging ik werken bij een organisatie met veel uniformen. Maar ik had niks met de politie of het leger, was samen met mijn jaarcontingent door minister Vredeling vrijgesteld van militaire dienstplicht wegens een toenmalig overschot aan kanonnenvoer.